ARICI POCONICI

Nr. 5
1960

ALBUM PENTRU CEI MICI EDITAT DE REVISTA „LUMINIȚA“

1 IUNIE

Azi e zi de sărbătoare.
Porumbei, ca albul spumii,
Pace scriu, rotind sub zare,
Pentru toţi copiii lumii.

Florile-n grădini şi glastre
Şi-au deschis bobocii-n soare;
Îmbrăcînd casele noastre
În strai nou de sărbătoare.

ION SOCOL

Desen: DEM

GÎNDURI DRAGI

EMILIA CĂLDĂRARU

Pîrîiaş ce susuri lin
Printre tufe de pelin,
De răsuri şi iasomie,
Du-mi bărcuţa de hîrtie!
Fă ca valul tău s-o poarte,
Prinsă în dantela spumii,
Hăt, departe, mai departe,
Pînă-n marginile lumii.
Cu cămările ei pline,
Fă s-ajungă unde ştii
Şi-ai văzut crescînd copii
Uite-aşa, la fel ca mine!
Pentru oricare din ei,
În bărcuţă ştii tu ce-i?
Gînduri dragi, prieteneşti
Şi urări sărbătoreşti.

ZIUA INTERNAŢIONALĂ A COPILULUI

PENTRU NOI

Orașe noi în toată țara cresc,
Cu fabrici mari, cu blocuri și uzine,
Unde părinții zi de zi muncesc
Cu grijă pentru mine, pentru tine.

Pe rîuri mari, cu apele zglobii,
Hidrocentrale cresc s-avem lumină!
Cărți cu povești, bomboane, jucării
Ne-așteaptă zîmbitoare în vitrină.

Acestea toate cine ni le-a dat
Și ne-a făcut viața mai frumoasă?
Ei, comuniștii care au luptat
S-aducă fericirea-n orice casă!

RUSALIN MUREȘANU

TATA E FRUNTAȘ

Sus pe schelă e un steag.
Poți să-l vezi din depărtare.
Parcă-ar fi vapor pe mare,
Cu mătase la catarg.

Iată-l, fluturînd mereu,
Peste zidul uriaș.
Iar sub steagul de fruntaș
Construiește tatăl meu.

M. CĂLIN

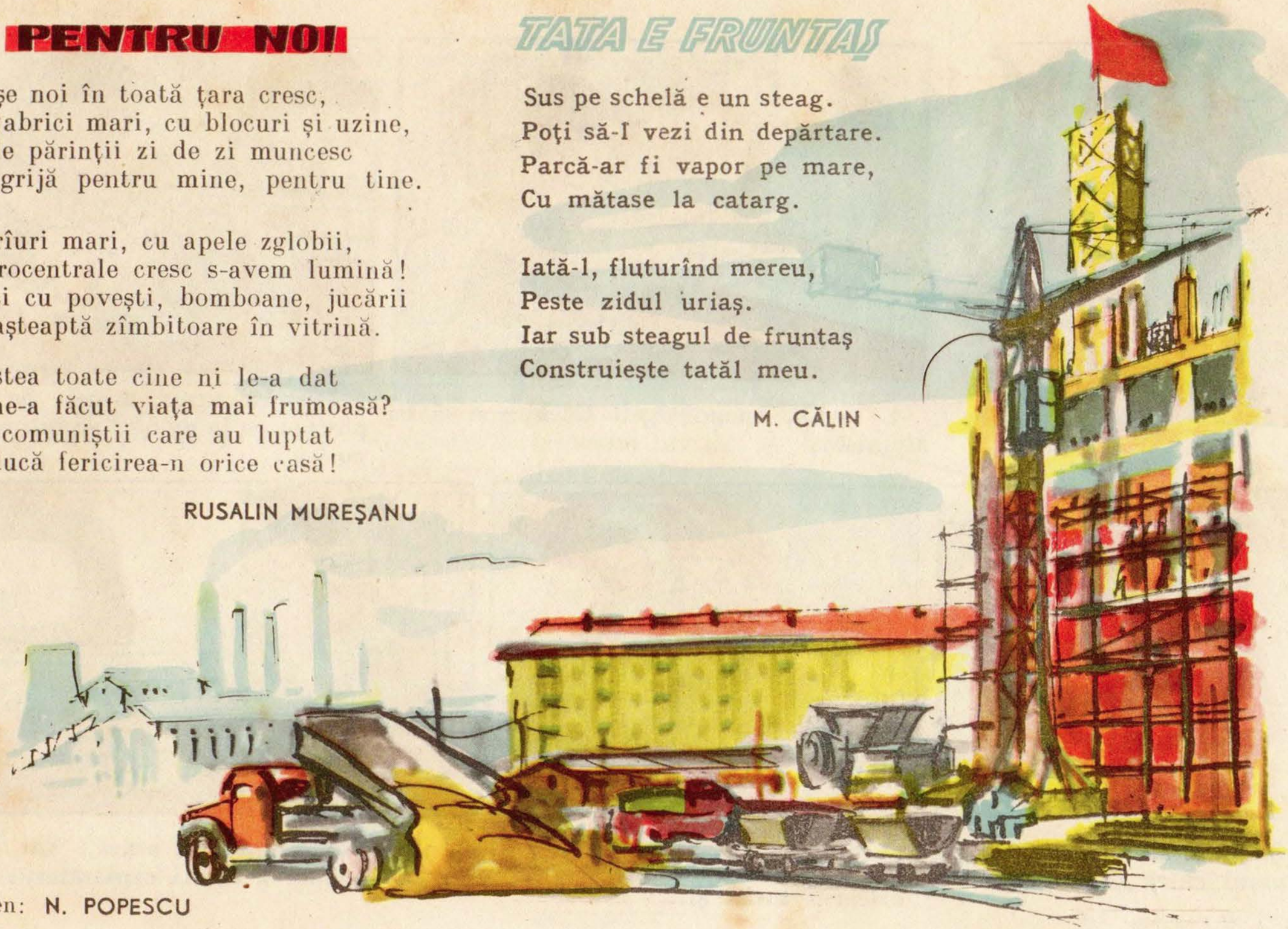

Desen: N. POPESCU

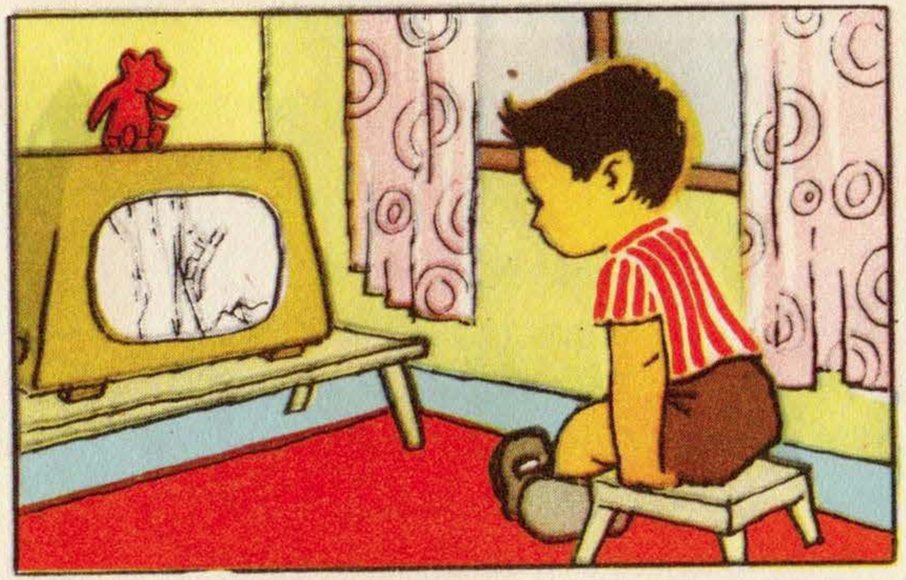

1. — Eh, spune Gigel. Ce bine e să fii alpinist...

2. ...La urma urmei, de ce n-aș pleca și eu la munte? se întreabă eroul nostru.

3. Turistului îi stă bine cu drumul chiar și pe ploaie!

4. După cîțiva pași însă, Gigel constată că ploaia nu-i prieste oricărui turist și...

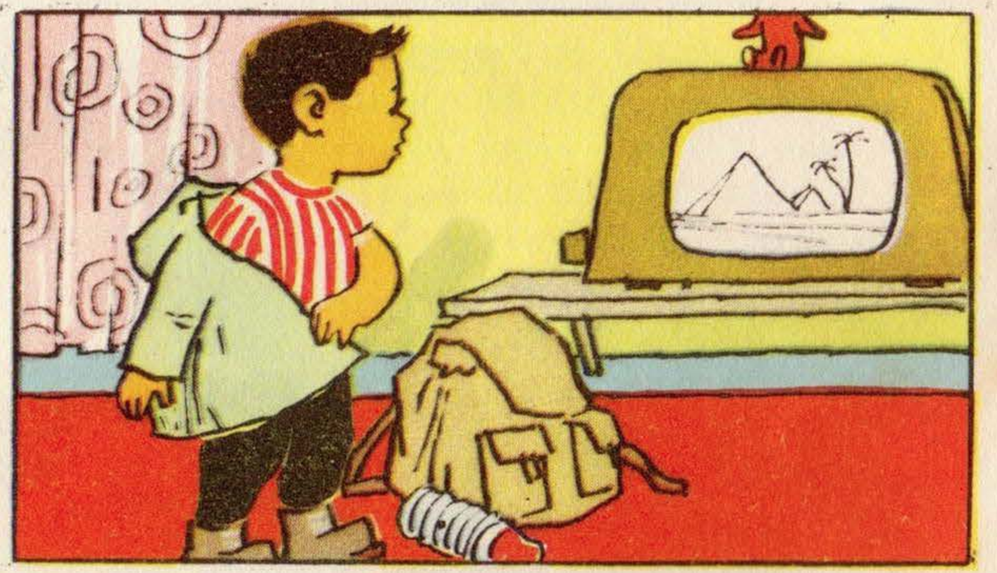

5. ...iată-l din nou acasă. Vai, oftează el, ce frumos e să fii explorator...

6. ...Dar cum poți să-ți închipui că ești într-un pustiu de nisip cînd afară plouă cu găleata?

7. — Am găsit! strigă Gigel înveselit. Iată-l acum invitîndu-și prin telefon prietenii.

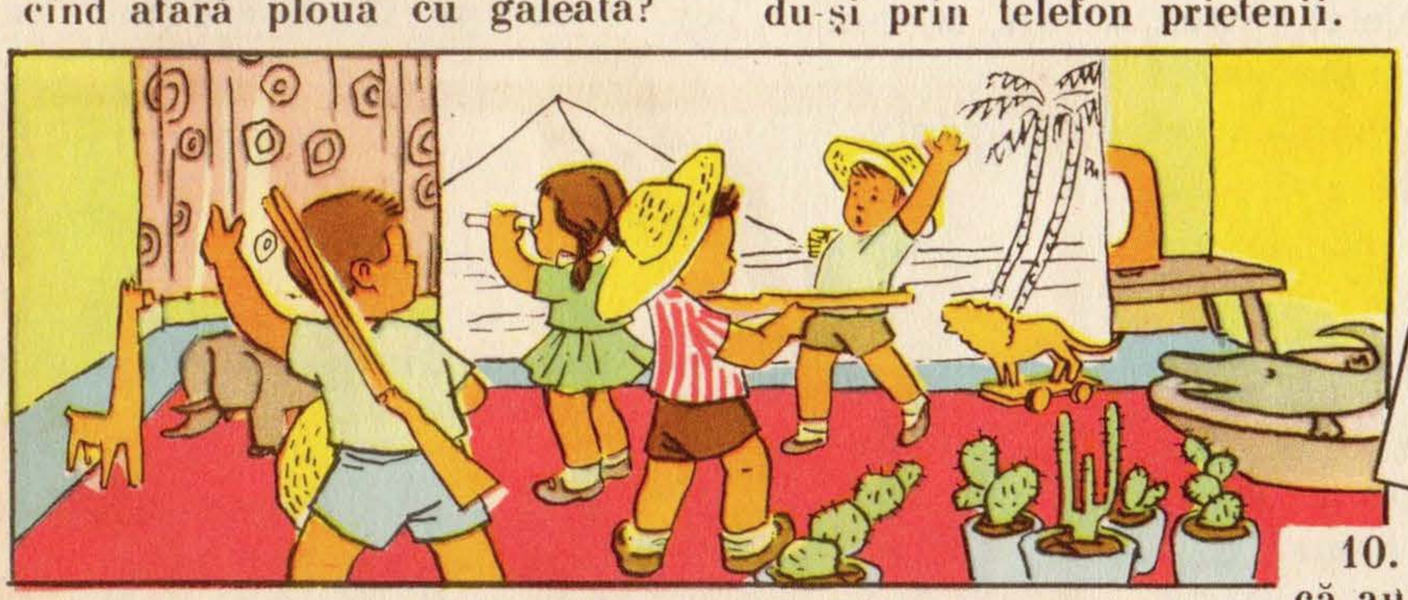

8. — Ura! Ne jucăm de-a exploratorii prin pustiul Sahara!

9. Zîmbiți, vă rog...

10. Și iată poza. Nu-i așa că au avut de ce să se minuneze colegii de la grădiniță?

Desene: N. ZAMFIR

Brăduții

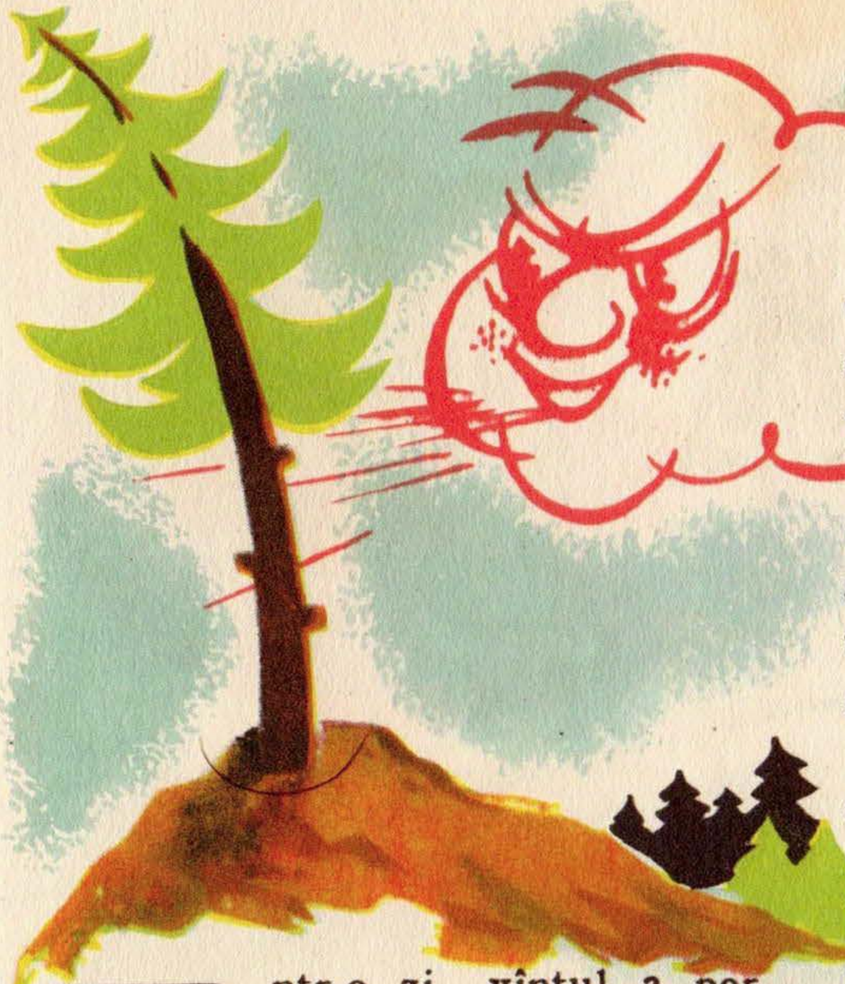

Intr-o zi, vîntul a pornit la plimbare. Pe un munte pleşuv însă a întîlnit un brad singuratic, căruia i-a spus cu răutate:

— Îmi ații calea, bradule!

Bradul şi-a clătinat cetina, scuturînd uşor acele verzi, şi a spus:

— Nu-ți stau în cale, vîntule. Dacă vrei, poți să treci liniştit, ca un prieten, pe deasupra crengilor mele. Dacă vrei însă să treci ca vrăjmaş, află că mă voi împotrivi.

— Nu-mi place de tine, spuse vîntul. Crengile tale îmi vor rupe straiele, iar acele îmi vor zgîria trupul. Mai bine te voi dezrădăcina şi îmi voi face drum.

A şuierat vîntul, a vuit, iar bradul s-a luptat multă vreme. Pînă la urmă însă nu s-a putut ține pe picioare, s-a îndoit şi a căzut la pămînt.

— Ha, ha, ha! a hohotit vîntul, cu şi mai multă răutate şi îngîmfare. Şi a pornit mai departe.

La poalele muntelui s-a întîlnit cu o pădurice de brazi tineri. S-a oprit în loc şi a strigat:

— Hei, voi brăduților, îmi împiedicați drumul! Am să vă scot din rădăcini...!

Un brad micuț, care se afla mai în față, i-a răspuns:

— Dacă vrei să treci ca prieten, poți trece pe lîngă noi sau pe

GHEORGHE TOMOZEI

CÎNTEC

Suie, din grădini de roua,
printre ramuri, neştiuta,
frunza primăverii, nouă,
frunza primăverii, crudă.

Rîde-n crînguri, nevăzută,
cînd cu albe raze plouă,
frunza primăverii, crudă,
frunza primăverii, nouă...

deasupra ncastră. Dacă vii însă ca vrăjmaş, nici noi nu vom sta cu braţele încrucişate. Îţi vom rupe îmbrăcămintea şi-ţi vom zgîria trupul.

— Ha, ha, ha! a hohotit din nou vîntul. Ce obraznic eşti, brăduţule! Am scos eu din rădăcini un brad înalt, darămite pe voi.

A şuierat şi a suflat vîntul din toate puterile. Brăduţii au mişcat căpşoarele, dar nu au căzut. Căci se ţineau mînă-n mînă toţi laolaltă. Vîntul s-a încăpăţînat şi mai mult, dar brăduţii nu se clinteau din loc.

Multă vreme a şuierat şi a vuit vîntul, dar zadarnic. Şi-a rupt îmbrăcămintea, şi-a zgîriat trupul, însă nu a putut să dezrădăcineze brăduţii.

Şi ştiţi de ce? Pentru că brăduţii erau uniţi. Nu degeaba are poporul o vorbă veche şi înţeleaptă: „Unirea face puterea!".

VITACHIS SIVETIDIS

Ilustraţii: N. NOBILESCU

SABINA POP

Noi prieteni

Ne-am mutat aici de ieri.
Casa-i nouă, cum sînt toate
Casele din cartier;
Şi avem la geam muşcate.

Nici copii nu sînt puţini.
Şi pe străzi e veselie.
Cu-o fetiţă din vecini
Am legat prietenie.

PĂLĂRIA VIE

1. Volodea și Vadik pictează...

2. Pisoiul Vaska încearcă să prindă o muscă.

3. Musca zboară și se așază pe pălăria de pe comodă.

4. Înciudat, Vaska a sărit s-o prindă.

5. Dar musca zboară din nou, iar pălăria cade acoperindu-l pe Vaska.

6. Volodea și Vadik mirat că pălăria a săr... gură de pe comodă.

7. Volodea s-a dice și deodată — Pălăria

8. A ... pălăria s... amîndoi

s-au
t sin-

dus s-o ri-
a țipat:
ste vie!

zut și Vadik că
mișcă și au fugit
pe divan.

9. Dar pălăria se apropia de ei.

10. Ai, ai, ai! au țipat copiii și au fugit din cameră.

11. S-au înarmat și au ieșit în întîmpinarea pălăriei.

12. Pălăria se oprise. — Hai să aruncăm cu cartofi în ea, a spus Volodea.

13. Și au aruncat. Dar iată că de sub pălăria răsturnată a ieșit Vaska.

14. Măi, Vaska, te ții de pozne?! Dar Vaska n-a spus nimic. S-a tăcurat că a ieșit de sub pălărie.

Ce a poveștit strungul

de ION CALOVIA
desene: C. MĂLIN

Ștefănel era încredințat că și uneltele vorbesc. Auzise mai întîi ciocanul — zang! zang! — căzînd pe nicovală, pe urmă strungul huruind, apoi ferăstrăul rontăind ca un șoarece și într-o zi își spuse:

— Ce fel de limbă mai e și asta?

Odată, chiar taică-su, paznic de noapte la fabrică, plictisit de sîcîielile băiețelului, i-a zis:

— Arunci vorbe în vînt, Ștefănele! Ce mai sînt și bazaconiile astea? Că doar nu-s ființe, băiete!

— Vorbesc, tată! Numai că față de oameni s-ascund...

Omul s-a uitat la el lung, lung și a rîs de-a binelea. Ștefănel a priceput că taică-su nu prea are chef să-l creadă și, hotărît, și-a întocmit un plan.

Auzise el cîndva că numai de Întîi Mai uneltele își dezleagă limba să grăiască omenește. Așa că și-a pus în gînd să le pîndească și,

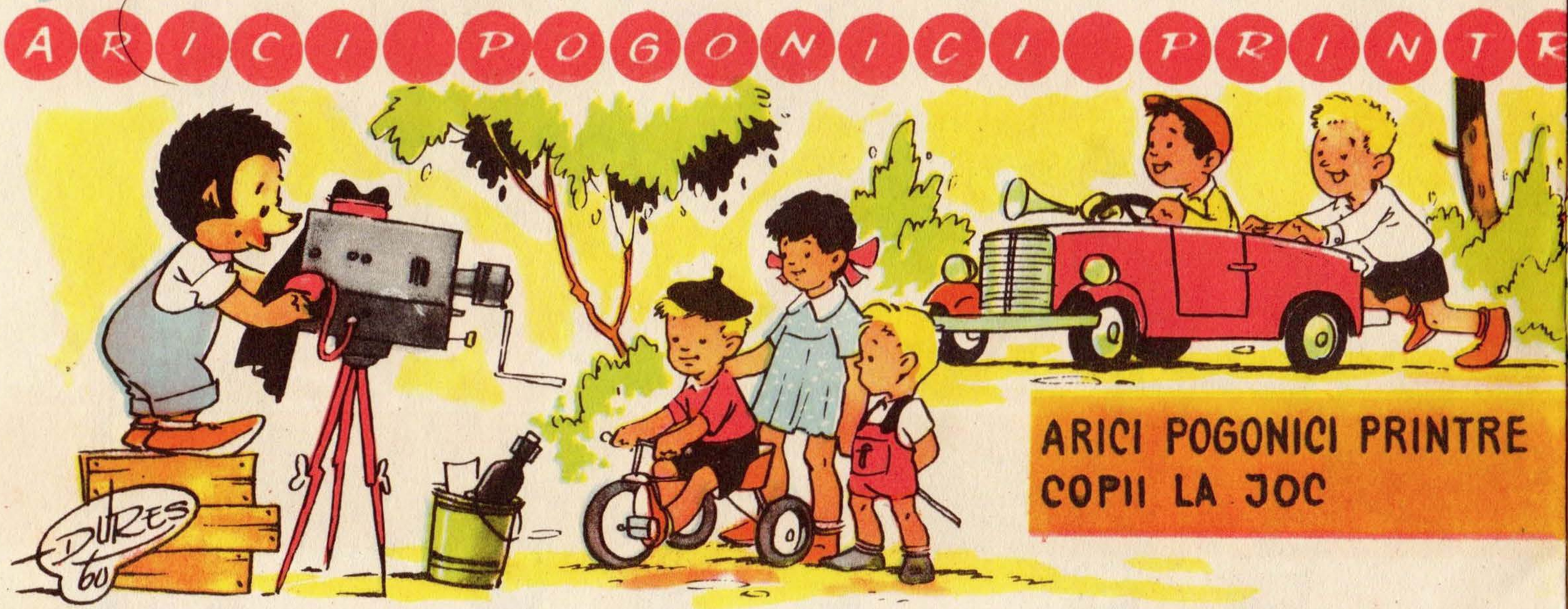

de îndată ce le va auzi măcar șoptind, să dea de veste lui taică-su.

Acum, de cum mijiseră zorii și tatăl său trase sirena — căci locuia chiar acolo — , băiețelul zvîcni ca o zvîrlugă din pat; se îmbrăcă cît ai zice un, doi și ieși în curtea fabricii. Pasămite, cu gîndul să-l ajute pe taică-su să deschidă ușile atelierelor.

— Iar te-ai sculat cu noaptea în cap, măi năpîrstocule?! îl mustră blajin taică-su.

Ștefănel tăcu șiret. Aștepta nerăbdător să-i dea o dată cheile. Taică-su zîmbi. Apoi se luă cu vorba și întîrzie parcă dinadins.

— Azi nu mai deschidem? întrebă Ștefănel, neștiind ce să creadă.

— Ba deschidem, cum crezi!?...

Dar după ce au deschis ferestrele în hala de montaj, băiețelul nu l-a mai urmat. Și taică-su uită de el. Se amestecase printre oamenii strînși în jurul unui car alegoric ce

E COPIILA JOC ARIC

De copii grădina-i plină.
Toți aleargă și se joacă.
Acum sania-i mașină,
Cu volan rupt dintr-o cracă.

La bazin s-au strîns grămadă
Fetele, în stol, rîzînd.
Se înghesuie să vadă
Peștii roșii, rînd pe rînd...

reprezenta un strung mare, îmbrăcat în pînză roşie.

Băieţelul îşi roti ochii în jur şi — zvîc! — se făcu ghem sub un banc.

Stătu el ce stătu, ciulindu-şi urechile, dar uneltele parcă dormeau. Deodată auzi o voce bărbătească:

— Ia zi, strungule... te ascultăm.

Copilul încremeni de uimire şi îşi încordă auzul să prindă totul.

Auzi întîi un şuierat metalic, asemănător cu acela pe care îl face microfonul cînd e mutat dintr-un loc în altul, apoi auzi clar o voce puţin răguşită:

— În urma inovaţiilor pe care mi le-a făcut strungarul fruntaş Alexandru Enache, am dat produse cît de la două strunguri... Întreaga secţie sculărie a îndeplinit planul cu 15 zile înainte de 1 Mai...

Deşi aşteptase cu nerăbdare acest moment, acum, cînd auzea strungul

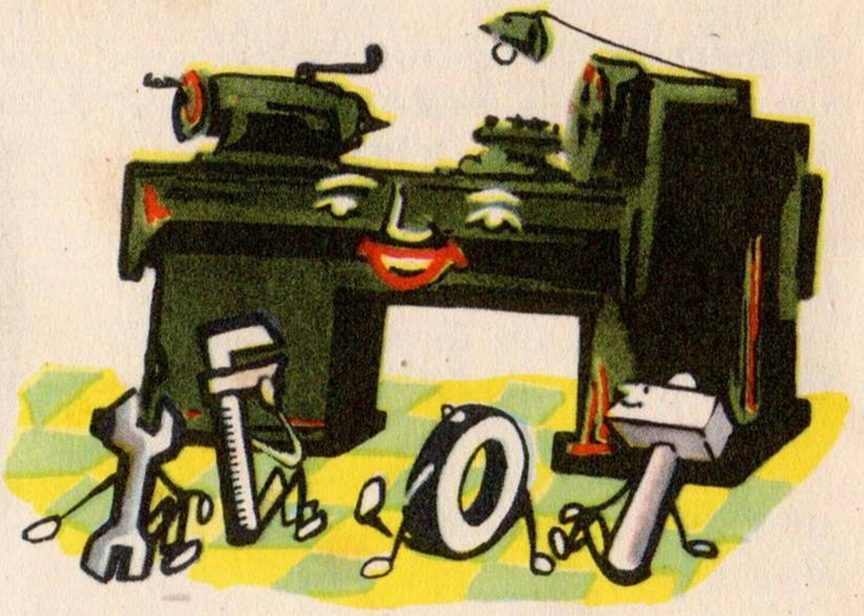

POGONICI PRINTRE COPII

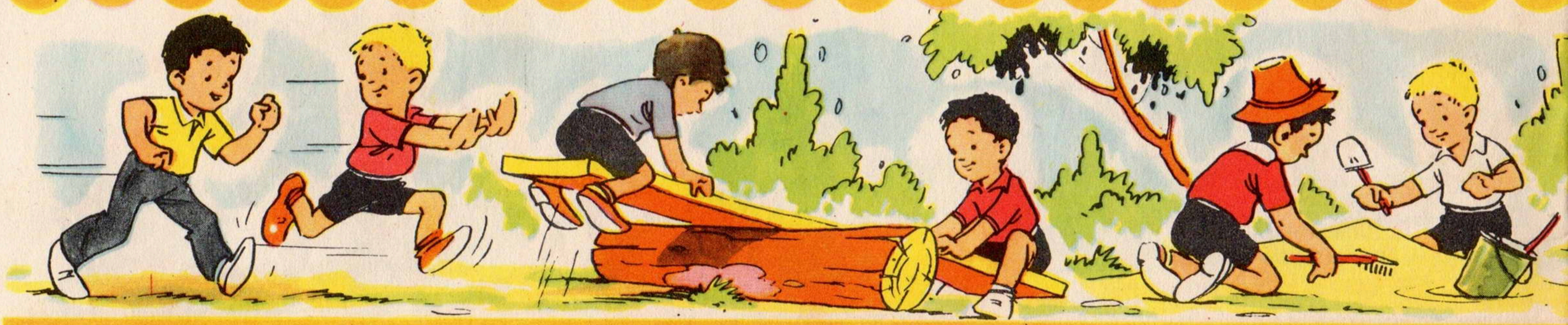

Jocu-n mreaja lui i-a prins.
Rîd, aleargă, cad în loc.
Pe obraji li s-au aprins
Flori de purpură şi foc...

Seara vine.... N-ai ce-i face!
Freamătă copacii-n parc...
Maiestos se-nalţă-n pace
Toboganul ca un arc!

Parcă se aude încă
Zvon şi cîntec de copii...
Dorm. Dar după-o noapte-adîncă,
Mîine, iar aici vor fi!

vorbind, lui Ștefănel nu-i venea să-și creadă urechilor.

Se uită iscoditor în hală. Toate uneltele, încremenite parcă și ele, ascultau ce spune strungul.

Ciudat însă, vorbele strungului se auzeau de afară, nu din hală, cum se aștepta Ștefănel.

Totuși vorbele acestea erau, de bună-seamă, ale unui strung. În sunetul lor era ceva metalic, deosebit de vocea omenească...

Și Ștefănel se duse repede printre oameni să-l caute pe tatăl său. Dar, ajuns lîngă carul alegoric, se opri mirat. Pînza în care era îmbrăcat strungul uriaș s-a mișcat într-o parte și alta și,ca de după o cortină, a apărut unchiul Ștefan, strungar fruntaș, în haine de sărbătoare și cu Medalia Muncii pe piept.

— Merge megafonul..., spuse scurt unchiul Ștefan.

I LA JOC ARICI POGONI

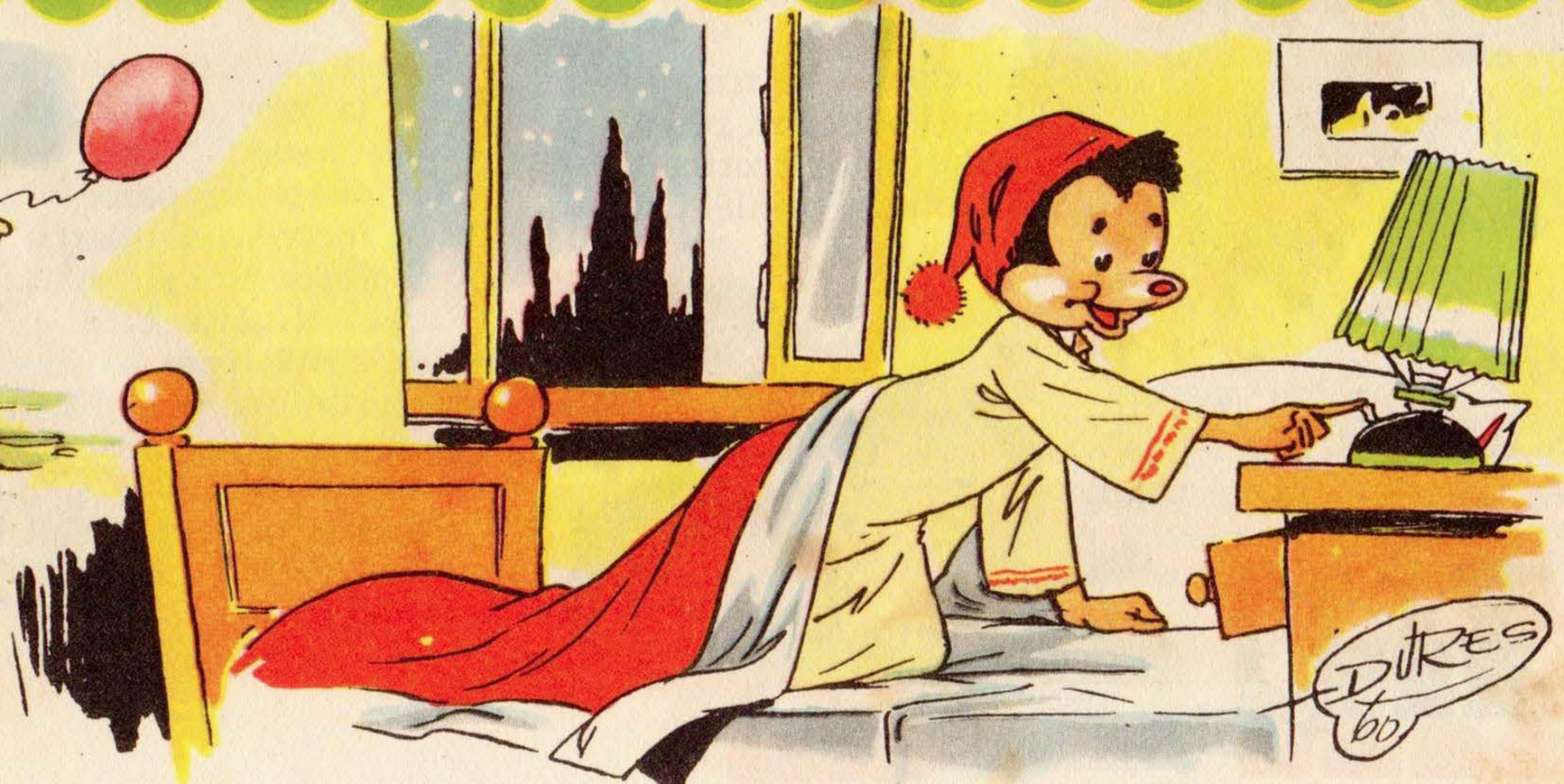

Versuri: IOANA ZAMFIR

Desene: R. DULDURESCU

CĂMINUL DE COPII

de M. CĂLIN

Știu un oraș cu mici căsuțe,
Cu fel de fel de jucării,
Cu toboganuri, cu bărcuțe
Și avioane argintii...

Cu balonașe și trompete,
Trăsuri și cai cu zurgălăi,
Cu duruit de trotinete
Pe trotuare și alei.

Acest oraș — și tu îl știi:
E plin de glasuri argintii,
De cîntece și veselie, —
E chiar căminul de copii.

Numărătoarea cu cireșe

Zece scaune micuțe,
Cinci băieți și cinci fetițe
Stau la soare în grădină.
Raze calde le anină
În păr și pe obrăjori
Licurici strălucitori.

— Azi, cu toți vom număra
Pîn' la zece — uite-așa:
Bilele numărătoare
Sînt cireșe roșioare.
Hai, începem număratu'
Unu-doi și trei și patru...
Numai Mihăiță tace.
— Mihăiță, cum se face
că din bile n-ai nici una?
Băiețelul tace într-una.
— Haide, Mihăiță, spune!...
— Le-am mîncat — sînt foarte bune!

SANDA MANOS

desen: CLELIA OTTONE

BUCUROȘI DE OASPEȚI ?

1. Prigoria. Își face cuib în malurile lutoase săpînd galerii pînă la 2 metri.

2. Cucul. Nu-și face cuib, dar e credincios locului ales. Sosește cînd se împrimăvărează.

3. Barza. Sosește la sfîrșitul lunii martie sau începutul lui aprilie.

4. Pelicanul. Sosește în luna aprilie. Trăiește pe cursul inferior al Dunării, și în special în Delta Dunării.

5. Rîndunica. Sosește în luna aprilie.

„Arici Pogonici", album pentru cei mici, editat de revista „Luminița", apare lunar. Adresa: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17.60.40. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli pînă în ziua de 23 a lunii, cu deservirea peste două luni. *Costul abonamentelor :* pe 3 luni 4,50 lei; pe 6 luni 9 lei

COPII,
Colorați desenul din dreapta cu creioane colorate după modelul alăturat.

MIHAI NEGULESCU

Apă rece

Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece...

Ne-ndurat, clăbucul
Printre gene trece.

Dar, de-acolo, somnul
Iute o să plece!

Căci dacă mă spăl
Sînt vioi cît zece...

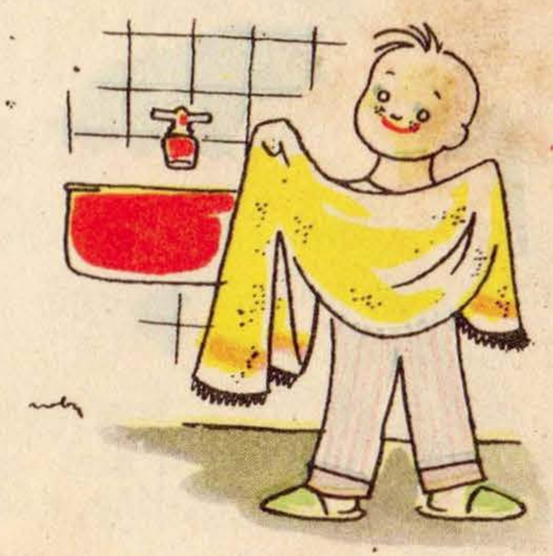

Școala Elementară
Com. Ucuringu

Lei 1,50